

Sestřička

René Tesák Matlášek©
26.8.2012

D

H

G

A

1. Jednou za mnou přišla máma, říct mi: „Už nebudeš sám“, a brzo za mnou přijde sestřička. Zatím mi to však šlo hladce, teď nebudu na lopatce, do příchodu zbývá chvílička. Nedám jí žádné své hračky, určitě nastanou rvačky, o dominanci budem se prát. Ten prcek bez vychování, zdá se, že mu máma strání, ona umí jenom spát a spát.

D

A

G

A

R: Přesto svou sestru já rád mám, i ty hádky denně zvládám.

Provokace navzájem, tím jen roste náš zájem.

Jedno riziko však tu je, kdo dřív vzteky exploduje.

Nevim, zdali se to dá, jestli, tak to budu já, jestli, tak to budu já, jestli, tak to budu já.

2. Bonzák malej furt jen křičí, na co sáhne, to hned zničí, Marfuška je anděl proti ní. Nemá rozum tohle tele, celej den jen hubou mele, Rihanna furt po pokoji zní. Kope, hryže, škrábe, začínám být skeptik na děti, jestli toho nenechá, tak brzo z okna poletí. Z hlavy trčí dvě anténky, prej to maj být copy, neustále trénuje si, na mě nové kopy.

R: Přesto svou sestru...

(Tesák sólově – tady píseň končí)

(MAROD – Smajlí pokračuje)

3. Brácha taky není zlato, hodný k ségře, kašle na to, lechtá mě, a otravuje dál. Furt mi bere moje věci a to není v poho přeci, on přec taky není žádný král. Kopu, však s něžným citem, rány duní celým bytem, ale za tu špatnou jsem jen já. Vypouští tu na mně jedy, z mých kopanců dělá vědy, všechno zveličuje jak se dá.

R: Přesto svou sestru...

...nebo já (Racek)